

ԵՐԿՈՒ ԸՆԿԵՐ

I

Ամպը եկաւ, երկինքն առաւ,
Ծնեց մըրիկ կասաղի.
Փոթորկի հետ հեռու թռաւ
Հոգիս անտանձ, ամենի:

Այնտեղ, անծիր ոլորներում
Հոգիս ընկեր փոթորկին
Թռչում է միտ, առաջ սուրում...
Ան չգիտէ իմ հոգին:

ՄԻԱՅՆ ՄԻ ԺՊԻՏ

II

Միայն մի ժպիտ սիրավառ դէմքին՝
Փայլուն, սրաքուղի, անմեղ ու մեղմյե.
Եւ գարնանաբեր իմ կեանքի շէմքին
Խոցուած, նետահար ընկած եմ անոյժ:

Եւ մասաղ կեանքիս բացուած վերքերից
Արիւն է հոսում՝ եռուն, փրփրալից.
Իմ կեանքն է հոսում, եւ ես կը մարեմ,
Դեռ նոր հաճանչած մի շող աննսեմ...

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ